

**Sygn. akt: I C 420/17 upr.**

Na rozprawie dnia 25 maja 2017 r.

Za powoda nikt się nie stawił zawiadomiony prawidłowo.

Pozwany nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień – ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego obecności. Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Protokolant st. sekr. sądowy Urszula Szyszka

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

**Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

<b>Przewodniczący:</b>	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
<b>Protokolant:</b>	st. sekr. sądowy Urszula Szyszka

**po rozpoznaniu w dniu** 25 maja 2017 r. w Giżycku na rozprawie

**sprawy z powództwa** P. (...) (...) - P. (...) w W.

**przeciwko** M. J.

**o zapłatę**

I. Zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda P. (...) (...) - P. (...) w W. kwotę 4.065,04 zł (cztery tysiące sześćdziesiąt pięć złotych 4/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.08.2016 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej;

IV. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

**Sygn. akt: I C 420/17 upr.**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

**Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

<b>Przewodniczący:</b>	SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska
<b>Protokolant:</b>	Mirosław Noga

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Giżycku na rozprawie

**sprawy z powództwa P. (...) (...) - P. (...) w W.**

**przeciwko M. J.**

**o zapłatę**

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 25.05.2017 r. w całości.

**SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska**

**Sygn. akt I C 420/17**

## UZASADNIENIE

**Powód P. (...) (...) – P. (...) w W.** domagał się zasądzenia od pozwanego M. J. kwoty 4.065,04 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.07.2014 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Roszczenie swoje wywiódł z umowy o dokonanie refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego zawartej z pozwanym, na mocy której pozwany zobowiązał się m.in. do zatrudnienia na utworzonych stanowiskach pracy 3 osoby bezrobotne i utrzymywanie stanowisk pracy przez okres 24 miesięcy. Umowa przewidywała utworzenie 2 stanowisk pracy dla suszarniowych drewna oraz 1 stanowisko dla operatora urządzeń rozdrabniających. Zgodnie z twierdzeniami powoda, pozwany nie utrzymał dwóch dofinansowanych stanowisk przez wymagany okres, za co obowiązany jest zwrócić kwotę refundacji proporcjonalnie do okresu niezatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego.

**Pozwany M. J.** nie stawiał się pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego obecności.

Wyrokiem zaocznym z dnia 25.05.2017 r. tut. uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.065,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.08.2016 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

**Pozwany M. J.** w sprzeciwie od wydanego w sprawie wyroku zaocznego o ile nie kwestionował faktu nie wywiązania się w pełni z zawartej z powodem umowy, to jednak wskazał na szereg okoliczności, na które pozwany nie miał wpływu. W szczególności argumentował, że to U. (...) kierował do zatrudnienia niewykwalifikowanych pracowników i stażystów, którzy przyczynili się do zniszczenia maszyn w zakładzie pracy pozwanego. Podnosił nadto, że powód nie wskazywał kandydatów do pracy w zamian za tych, którzy rezygnowali z zatrudnienia, w szczególności wyraził negatywne stanowisko co do kontynuowania pracy przez J. B., która wyraziła chęć dalszej pracy i była osobą już przeszkoloną. Przyczyną niewywiązania się pozwanego z zawartej z powodem umowy była także kontrola P. (...) w

zakładzie, w wyniku której zakład został zamknięty. W korespondencji kierowanej do strony powodowej wskazywał także na trudności związane z działalnością w zakresie transportu międzynarodowego, które skutkowały stratami poniesionymi w zakładzie oraz zerwaniem kontraktu spedycyjnego, co również spowodowało niewywiązanie się z zawartej z powodem umowy. Z tych względów, zdaniem pozwanego z przyczyn od niego niezależnych nie miał realnej możliwości wywiązania się z zawartej z powodem umowy.

**Sąd ustalił, co następuje:**

Pozwany M. J. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) w C., gm. W., zajmującą się produkcją wyrobów z drewna (pelletu drzewnego, agropelletu, prasowanej ściółki dla zwierząt), z korka, słomy i materiałów używanych do wyplatania.

**(dowód: okoliczności bezsporne )**

W dniu 27.05.2014 r. pozwany zawarł z powodem - P. (...)w W. umowę nr (...) w sprawie dokonywania refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Na podstawie umowy powód zobowiązał się do refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy utworzonych dla 3 osób bezrobotnych skierowanych przez P. (...)do pracy w kwocie 64.500 zł. Powód dokonał przelewu środków w wysokości 64.500 zł w dniu 30.06.2014 r. Zgodnie z umową pozwany zobowiązał się utworzyć stanowiska pracy na stanowiskach: suszarniowy drewna- 2 stanowiska pracy oraz operator urządzeń rozdrabniających- 1 stanowisko, i utrzymać stanowiska pracy przez okres 24 miesięcy. Obowiązkiem pozwanego było także miesięczne dokumentowanie warunku utrzymania stanowiska pracy utworzonego w związku z przyznaną refundacją, niezbywanie bez zgody powoda wyposażenia miejsca pracy oraz umożliwienie przeprowadzenia wizyty monitorującej przez pracowników powoda.

Na podstawie § 4 umowy pozwany zobowiązał się zwrócić przyznaną refundację w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia na utworzonym stanowisku pracy skierowanej osoby bezrobotnej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków w przypadku niedotrzymania warunków umowy.

( **dowód** : umowa nr (...) – k. 8-10v, załącznik nr 1 do umowy- k. 11, potwierdzenie przelewu- k. 12)

Umowa zawarta z powodem nie określała wymogów, jakie winna spełniać osoba bezrobotna, kwalifikująca się do zatrudnienia na utworzonych przez pozwanego stanowiskach. Wymagania, których oczekiwał pracodawca od kandydatów formułował pozwany. Na ich podstawie pracownicy P. (...)w W. kierowali kandydatów do pracy u pozwanego.

( **dowód** : zeznania świadka A. K.- k. 120-121)

W ramach wykonania przedmiotowej umowy pozwany zawarł w dniu 20.06.2014 r. umowę o pracę na stanowisku suszarniowy drewna z M. W., zatrudnionym do dnia 31.08.2014 r. W okresie od 2.09.2014 r. do 23.01.2015 r. na tym stanowisku pracował P. K., zaś w okresie od 11.02.2015 r. do 31.03.2015 r. pracę świadczył A. M.. Ostatnią osobą zatrudnioną na tym stanowisku była J. B., która pracowała od 9.04.2015 r. do lipca 2016 r. Stanowisko to utrzymane zostało przez wymagany okres 24 miesięcy.

Na drugim wymaganym stanowisku suszarniowy drewna w okresie od 20.06.2014 r. do 30.11.2014 r. zatrudniony był R. D., zaś od 1.12.2014 r. na stanowisku tym pracował M. Z., który rozwiązał umowę o pracę bez zachowania terminu wypowiedzenia z dniem 20.04.2016 r. Przyczyną rozwiązania umowy przez w/w pracownika było niewypłacenie przez pozwanego części wynagrodzenia za pracę.

Na stanowisko operator urządzeń rozdrabniających skierowany został P. P., który pracował w okresie od 20.06.2014 r. do 9.08.2014 r. W okresie od 11.08.2014 r. do 1.09.2015 r. na stanowisku tym pracowała R. K., w okresie od 7.09.2015

r. do 27.11.2015 r. pracę świadczył R. R., zaś od 11.12.2015 r. na stanowisku tym pracował J. C. (1), który z dniem 24.03.2016 r. rozwiązał umowę o pracę z winy pracodawcy.

W piśmie z dnia 6.04.2016 r. (data wpływu do powoda) pozwany zwrócił się z prośbą o wyliczenie kosztów zwrotu przyznanej refundacji w razie gdyby do końca trwania umowy z powodem nie zatrudnił na jego miejsce żadnego pracownika. W uzasadnieniu wskazał na ciężką sytuację w firmie, i że może nie zdobyć środków na dalsze funkcjonowanie firmy. Wskazał na niekorzystne zdarzenia losowe i poniesione znaczne straty finansowe i podał, że skorzystanie z opcji dofinansowania stanowisk pracy i zatrudnianie niewykwalifikowanych, bezrobotnych pracowników okazało się pomysłem nietrafionym.

W dniu 15.04.2016 r. P. (...)w W. wydał skierowanie do pracy K. K. (1) na stanowisko operator urządzeń rozdrabniających. Skierowanie zostało zwrócone powodowi w dniu 28.04.2016 r. z adnotacją „rezygnacja przez pracodawcę z tworzenia miejsca pracy”, nakreśloną przez pozwanego.

W dniu 19.04.2016 r. P. (...)w W. wydał skierowanie do pracy A. G. (1) na stanowisko operator urządzeń rozdrabniających. Skierowanie zostało zwrócone powodowi w dniu 26.04.2016 r. z adnotacją „rezygnacja z realizacji oferty”, nakreśloną przez pozwanego.

W piśmie z dnia 2.05.2016 r. pozwany poinformował powoda o podjęciu decyzji o nie zatrudnianiu pracownika na miejsce M. Z. oraz J. C. (1). Jednocześnie złożył propozycję, aby J. B. pracowała dłużej, tj. do momentu wyzerowania się brakujących dni pracy w związku z odejściem z pracy J. C. (1) oraz M. Z..

( **dowód** : pismo pozwanego z dnia 6.04.2016 r. – k. 14-16, pismo pozwanego w sprawie historii zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach pracy- k. 83-84, pismo pozwanego z dnia 2.05.2016 r.- k. 86, świadectwo pracy J. C.- k. 87-88, wypowiedzenie umowy o pracę M. Z.- k. 89, skierowanie do pracy K. K.- k. 90, skierowanie do pracy A. G.- k. 91)

Skierowani przez powoda na stanowisko operator urządzeń rozdrabniających K. K. (1) i A. G. (1) spełniali wymagania, zawarte w ofercie pracodawcy. Pozwany oczekiwał od kandydatów m.in. wykształcenia zawodowego, mile widzianej obsługi wózka widłowego, roku doświadczenia oraz znajomości obsługi sprzętu mechanicznego. Pozwany oczekiwał, by osoba była chętna do pracy i deklarował powodowi chęci przyuczenia skierowanej osoby do pracy.

( **dowód** : zeznania A. K.- k. 120-121)

Wobec nieuzupełnienia wolnych stanowisk pracy powód rozwiązał zawartą z pozwanym umowę z dniem 14.06.2016 r. i wezwał do zwrotu kwoty 4.065,04 zł wraz z odsetkami. Pozwany odmówił zwrotu żądanej kwoty.

( **dowód** : rozwiązanie umowy- k. 13-13v)

Działalność pozwanego obecnie jest zawieszona. Pozwany nie wywiązywał się z warunków pracy, w szczególności zalegał z wypłatą wynagrodzeń pracownikom. W wyniku kontroli P. (...), w trakcie której stwierdzono liczne nieprawidłowości. Nakazem z dnia 22.03.2016 r. wstrzymano eksploatację suszarki bębnowej, mielarki do trocin ze skutkiem natychmiastowym.

( **dowód** : protokół kontroli- k. 130-138, nakaz- k. 139-140)

### **Sąd zważył, co następuje:**

W przedmiotowej sprawie bezspornym był ustalony w sprawie stan faktyczny w zakresie okoliczności dotyczących zawarcia pomiędzy stronami umowy w sprawie dokonywania refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przekazania na rzecz pozwanego określonej w umowie kwoty na jej realizację. Bezsporne pozostało także to, że pozwany jedynie częściowo wywiązał się z zawartej z powodem umowy. Poza sporem były wreszcie okoliczności dotyczące tego, że pozwany nie wywiązywał się z warunków pracy, jak i okoliczności dotyczące wypowiedzenia zawartej z powodem przedmiotowej umowy. Powyższe

bezsportności wynikają z dokumentów, korelujących wzajemnie, logicznych i zgodnych z zasadami doświadczenia życiowego zeznań świadków J. B. oraz A. K., jak i z twierdzeń samych stron, którym to Sąd dał wiarę i uznał, że mogą stanowić opokę dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostało to, czy pozwanemu można przypisać odpowiedzialność za niewywiązanie się z umowy zawartej z powodem, tj. czy pozwany miał realną możliwość wywiązania się z owej umowy, w szczególności w kontekście zarzutów pozwanego dotyczących kierowania przez powoda pracowników bez odpowiednich kwalifikacji. O ile bowiem pozwany nie kwestionował, że nie wywiązał się w całości z zawartej z powodem umowy, to jednak wskazywał, że wystąpiły okoliczności od niego niezależne, które spowodowały owo niewywiązanie się.

Wspomnieć należy, że na mocy przepisów art. 46 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2013, 674 z późniejszymi zmianami) o treści obowiązującej w dacie zawarcia umowy, starosta z F. (...) może zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia. Należy wskazać, iż na mocy § 4 zawartej przez strony umowy pracodawca zobowiązany jest do zwrotu otrzymanej refundacji w przypadku niedotrzymania warunków umowy. § 3 i 4 umowy określa natomiast nałożone na pracodawcę obowiązki związane z realizacją umowy. W tym zakresie podstawowym obowiązkiem ciężącym na pracodawcy jest zatrudnienie na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanej osoby bezrobotnej i utrzymanie przez okres 24 miesiące stanowiska pracy utworzonego w związku z przyznaną refundacją, a w przypadku zwolnienia stanowiska pracy i rozwiązania umowy- zgłoszenie oferty pracy w Urzędzie, celem skierowania innego bezrobotnego na uzupełnienie wolnego stanowiska pracy.

Analizując zdiagnozowaną kwestię sporną dotyczącą przypisania odpowiedzialności pozwanemu za niewywiązanie się z umowy zawartej z powodem Sąd rozważył w pierwszej kolejności problem kwalifikacji kierowanych bezrobotnych do pracy w zakładzie pozwanego. Z § 2 umowy w sprawie dokonywania refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego wynika, że skierowane przez Urząd osoby bezrobotne zostaną zatrudnione przez pozwanego w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach- suszarniowy drewna (2 stanowiska) oraz operator urządzeń rozdrabniających (1 stanowisko). Wprawdzie brak jest w w/w umowie zapisu dotyczącego tego, jakie kwalifikacje winna mieć osoba kierowana do pracy u pozwanego, ale zeznania świadka A. K. pozwoliły na ustalenie, że pozwany formułował oferty pracy wraz z wymaganiami dla kandydatów, a następnie Urząd Pracy w oparciu o owe oferty kierował do pracy osoby bezrobotne, przy czym pracodawca deklarował możliwość przyuczenia pracownika. Pozwany liczył się zatem z tym, że kierowani kandydaci mogą nie mieć wszystkich opisanych w ofercie wymagań, byleby „osoba była chętna do pracy” (vide: k. 121). Sąd powyższym twierdzeniom dał wiarę, bowiem nie były one kwestionowane przez stronę pozwaną, a wszak A. K. osobiście uczestniczyła w kierowaniu kandydatów do firmy pozwanego przez P. (...)w W., co daje przmiot wiarygodności jej zeznaniom. Skoro zatem pozwany określał wymagania dla kandydatów na poszczególne stanowiska to na nim ciążyła weryfikacja poszczególnych kandydatów i ewentualne zgłaszanie stronie powodowej jakichkolwiek nieprawidłowości. Pozwany chcąc wywiązać się należycie z umowy powinien był dokładnie zweryfikować dane zgłaszane przez kandydata bądź ustalić po pierwszych nieudanych próbach zatrudnienia kwalifikacje zgłaszających się osób w Urzędzie. Brak jest w przedmiotowej sprawie dowodu na to, by pozwany podejmował jakiegokolwiek interwencje i zgłaszał powodowi konkretne zarzuty dotyczące poszczególnych pracowników.

Przed wszystkim z realiów tej sprawy wynika po pierwsze to, że kierowane przez Urząd Pracy osoby bezrobotne, tj. M. Z. i J. C. (1) dokonały wypowiedzenia umowy o pracę z winy pracodawcy, który nie wypłacił owym pracownikom wynagrodzenia. Pozwany nie twierdził przy tym, by ewentualną przyczyną braku zapłaty wynagrodzenia były nieodpowiednie kwalifikacje pracowników. Dokumenty zalegające w aktach sprawy sugerują, że ową przyczyną była stopniowa utrata płynności finansowej w zakładzie pozwanego, co czyni zarzuty dotyczące braku kwalifikacji kierowanych pracowników całkowicie bezzasadnymi.

Po drugie Sąd zauważył, że już w piśmie z dnia 6.04.2016 r. (data wpływu do powoda), a zatem przed skierowaniem pozostałych osób bezrobotnych, pozwany zwracał się z prośbą do strony powodowej o wyliczenie kosztu ewentualnego nie zatrudnienia pracownika w związku z dofinansowaniem stanowiska pracy, wskazując, że skorzystanie z opcji dofinansowania stanowisk pracy i zatrudnianie niewykwalifikowanych bezrobotnych pracowników okazało się pomysłem nietrafionym. Pozwany w piśmie tym wskazywał, że nie wie czy uda mu się zdobyć środki na dalsze funkcjonowanie firmy. Podkreślić należy, że w owym piśmie pozwany nie zgłaszał powodowi żadnych konkretnych zarzutów dotyczących braku kwalifikacji poszczególnych pracowników kierowanych przez U. (...), a jedynie sygnalizował stronie powodowej przewidywaną możliwość niewywiązania się z zawartą umową. Nadto sformułowanie „zatrudnianie niewykwalifikowanych bezrobotnych pracowników” użyte przez pozwanego w piśmie sugeruje, że pozwany miał świadomość, że osoby bezrobotne kierowane do pracy będzie należało przyuczyć.

Sąd zwrócił również uwagę na to, że skierowania do pracy na stanowisku operator urządzeń rozdrabniających wystawione dla K. K. (2) i A. G. (1) wróciły do powoda z adnotacją nakreśloną przez pozwanego, że rezygnuje z realizacji oferty. Brak było w tym zakresie żadnych adnotacji dotyczących przyczyn leżących po stronie skierowanych pracowników. Wszak również w piśmie z dnia 6.05.2016 t. pozwany poinformował powoda, że podjął decyzję o nie zatrudnianiu dwóch pracowników, tj. na miejsce J. C. i M. Z.. Trudno zatem w kontekście powyższego przyjąć, że były to osoby nie posiadające wymaganych kwalifikacji.

Powyższe doprowadziło tutaj Sąd do konkluzji, że zarzuty pozwanego dotyczące kierowania przez powoda pracowników bez wymaganych kwalifikacji są nietrafione. Co więcej, zdaniem Sądu w świetle postanowień umowy z dnia 27.05.2014 r. nieuzasadnione było wymaganie przez pozwanego odpowiedniego doświadczenia i kwalifikacji po stronie osób kierowanych do pracy. Powyższe sprzeczne było bowiem z zapisami umowy o dokonywanie refundacji pracodawcy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, zgodnie z którą jedynym wymogiem stawianym kandydatom było posiadanie statusu osoby bezrobotnej. Pozwany nie wykazał, jak wyglądały oferty pracy przez niego formułowane, w szczególności w kontekście wymagań dla kandydatów.

Wskazać należy dalej w kontekście argumentów pozwanego, że jego propozycja, aby zatrudnienie J. B. uzupełniło brakujący okres realizacji umowy nie mogła być przyjęta przez powoda, bowiem celem umowy było zatrudnienie trzech osób bezrobotnych, a nie jednej przez dłuższy okres czasu. Powód dofinansował utworzenie trzech stanowisk pracy. Argument pozwanego zatem, że powód wyraził negatywną opinię co do zatrudnienia J. B. w celu uzupełnienia pozostałych stanowisk nie mógł spotkać się z uznaniem.

Pozwany w korespondencji kierowanej do powoda podnosił szereg okoliczności dotyczących trudności z prowadzeniem działalności w zakresie transportu międzynarodowego i zerwaniem kontraktu spedycyjnego, które również zdaniem pozwanego spowodowały niewywiązanie się z zawartą z powodem umową. Wskazywał przy tym, że U. (...) kierował do pracy kierowców z problemami zdrowotnymi, bądź takich, którzy nie sprościli obowiązkowi wymaganym na tym stanowisku. W tym kontekście wskazać należy, że pozwany nie wykazał związku działalności w zakresie transportu międzynarodowego z prowadzoną produkcją pelletu drzewnego. Strony w ogóle nie prowadziły postępowania dowodowego w tym zakresie. Niezależnie jednak od tego, nie ma to w realiach tej sprawy żadnego znaczenia, bowiem umowa zawarta z powodem dotyczyła stanowisk na urządzeniu rozdrabniającym i suszarniowy drewna, nie zaś kierowców, na których powołuje się pozwany. Okoliczności wskazywane przez pozwanego w tym zakresie są dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zupełnie bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu wykazania, że utworzył i utrzymał stanowisko pracy w sposób zgodny z umową spoczywa na pozwanym, albowiem on wywodzi z tego faktu skutki prawne. Z tego względu to nie strona powodowa ma obowiązek udowodnienia, że pozwany naruszył w tej mierze warunki umowy, lecz pozwany powinien wykazać, że zrealizował ciążące na nim obowiązki w zakresie utworzenia i utrzymania stanowiska pracy określonego w umowie.

Powyższe doprowadziło tutaj Sąd do konkluzji, że pozwany nie sprostował obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., nie dając podstaw do przyjęcia, że niedotrzymanie warunków umowy nastąpiło bez jego winy. Sąd uznał, że pozwany uzyskał pomoc ze środków publicznych, lecz nie wywiązał się w całości ze swych umownych obowiązków odnośnie

utworzenia i utrzymania stanowisk pracy w przewidzianych okresach czasu, wobec czego zaszyły przesłanki do żądania ich zwrotu przez powoda w proporcjonalnej wartości. To na pozwanym ciążyła odpowiedzialność wywiązania się z zawartej z powodem umowy.

Kwestia dotycząca kontroli P. (...)i wstrzymania eksploatacji sprzętów w zakładzie pracy pozwanego nie zmienia faktu, że to pozwany, zawierając umowę o doposażenie stanowisk pracy winien zadbać o jej należytą realizację, w szczególności zadbać o właściwy stan sprzętów, w związku z otrzymanym dofinansowaniem. Zgodnie z § 4 ust. 14 pozwany zobowiązał się do niezbywania bez zgody (...) wyposażenia miejsca pracy oraz nieobciążania go ograniczonymi prawami rzeczowymi i nie oddawania ich osobom trzecim do użytkowania- do czasu wygaśnięcia umowy. Logicznym zdaje się przyjęcie, że pozwany w ramach realizacji winien nie tylko utworzyć i utrzymać stanowiska pracy przez wymagany okres, ale także zadbać o to, by pracownicy mogli pracować przy pomocy sprzętów, do obsługi których zostali zatrudnieni. Tego w realiach tej sprawy pozwany nie wykazał.

Zgodnie z art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Przepis art. 332 § 2 stosuje się odpowiednio.

W niniejszej sprawie po wydaniu wyroku zaocznego w dniu 25.05.2017 r. pozwany złożył sprzeciw, który spowodował ponowne rozpoznanie sprawy przez tut. Sąd. Powyższe okoliczności dały tut. Sądowi podstawy do uznania roszczenia powoda za uzasadnione, co spowodowało utrzymanie zaskarżonego wyroku zaocznego w mocy po myśli art. 347 k.p.c.

Wysokość łącznej kwoty refundacji wypłaconej pozwanemu przez powoda nie była w sprawie kwestionowana, wobec czego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.065,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4.313,95 zł od dnia 1.08.2016 r. do dnia zapłaty, mając przy tym na względzie treść pisma powoda z dnia 28.04.2017 r. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku zaocznego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda jako strony wygrywającej proces poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na owe koszty składa się kwota 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, o czym Sąd orzekł jak w pkt II wyroku zaocznego.

W pkt III wyroku zaocznego Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego we Giżycku kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był zwolniony.

W pkt IV Sąd nadał wyrokowi zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności, a to po myśli art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

Jedynie na marginesie w kontekście powyższego wskazać należy, że okoliczności dotyczące nieobecności na rozprawie podnoszone w sprzeciwie od wydanego w sprawie wyroku zaocznego nie mają w realiach tej sprawy żadnego znaczenia, bowiem dotyczą P. J., a nie pozwanego. Brak jest okoliczności, dotyczących niestawiennictwa na rozprawę M. J.. Podobnie bezprzedmiotowe w realiach tej sprawy jest powoływanie się przez pełnomocnika pozwanego na wniosek dowodowy w postaci wyroku tut. Sądu Wydziału Karnego, bowiem sprawa o sygn. V W 148/16 toczyła się przeciwko P. J., a nie przeciwko M. J., pozwanemu w tej sprawie. Okoliczności te zatem, nie mają żadnego związku z przedmiotową sprawą.